

Kapitola 14. Telo a Spoločnosť

Preložil a vyčáčkaj Julu pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.

Editované Julom 22sep2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené', 2001

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 14

Telo a Spoločnosť

.14.1. Otázka (z 11): [Ak prestane stotožňovanie sa s myslou a s telom, ako môže človek {pokračovať v živote a pretrvávajú,} prežívať?](#)

Odpoveď: Sú chvíle, keď je 'dovolené' a možné úplne sa zrieknuť tela. Osud, karma, zámer, záväzok, alebo akokoľvek inak sa človek rozhodne to nazvať, {má na to vplyv a} je tiež pôsobiaci. Ak je to predurčené predchádzajúcou voľbou, pokračovanie života v spojitosti s týmto telom smie pokračovať. [Robí to](#) však [samo od seba](#). Telo nepotrebuje zmýšľanie, aby prežilo. Vesmír to poskytuje. Dokonca aj teraz, telo každého človeka naplňa tisíce fyziologických procesov, ktoré zachovávajú jeho život bez akejkoľvek vedomej myšlienky. Nie je potrebné rozhodovať sa o každom údere srdca alebo tráviacom enzýme. Každá z týchto funkcií robí to, čo má robiť, pretože je začlenenou súčasťou väčšieho celku. Telo taktiež nie je odlúčené od celku, ale je neoddeliteľnou súčasťou vesmíru, a jeho prežitie je funkciou celku. Potrebné informácie sú telu poskytované, keď je to potrebné, a nemusia pochádzať z mysle. Nervový systém a zmysly majú automatické, naučené reakcie.

Hoci všedné telo/mysel' je poháňané nekonečnými chceniami, túžbami, a obavami, keď tieto stratia svoju podkladovú motiváciu, zistí sa, že telo má len veľmi málo naozajstných potrieb. Samotné telo už nie je vyhľadávané, ani potrebné, ako zdroj potešenia, pretože zdrojom potešenia je neustále prítomné Uvedomenie, a radosť z existencie v každom okamihu.

Teda, pokračovanie tela je závislé od miestnych podmienok, ako aj od prítomnosti iných, ktorí dohliadajú na jeho údržbu, a prežitie. [Ak miestne podmienky, ako napríklad záujem iných ľudí o prežitie tela, nie sú prítomné, telo smie prestať pretrvávajú.](#) Či prežije, alebo nie, je vlastne pomerne nedôležité.

.14.2. **Otázka:** [Nie sú niektoré funkcie tela 'nevyhnutné'?](#)

Odpoveď: Vyskytujú sa, pretože taký je prirodzený chod tela, ale vlastne [nie sú 'nevyhnutné'](#). [Majú {však} svoju funkciu](#), napríklad, opakujúce sa zmyslové zážitky pomáhajú udržiavať zmysel polohy {v priestore} a orientácie. Ja-Bytie je neviditeľné, bezváhové, a prítomné všade, takže dokonca ani zvuk už viac nie je presným ukazovateľom polohy. Telo je svedkované, ale nie je pozoruhodné. Ak sú jeho opakujúce sa zmyslové zážitky {na základe čohokoľvek} prerušené, potom čas, poloha, a telesnosť sú unášané {až do ich stratenia sa}, a dochádza dokonca k strate zmyslu pre orientáciu. Zotrvávanie 'vo svete' alebo fungovanie ako 'jeho súčasť' sú výsledkom zámerného zamerania sa, a vyžadujú energiu.

.14.3. **Otázka:** Znie to mäťuco, keď sa hovorí, [že myseľ je hlavnou zábranou trknutia](#) {Sebastotožnenia sa s Ja-Bytím}.

Odpoveď: Na objasnenie, kvôli {snáď nášmu lepšiemu} porozumeniu, myseľ by sa dala rozdeliť na 'oddiely', a to na ['mysliacu myseľ'](#) a na ['uvedomujúcu si myseľ'](#). 'Uvedomujúca si myseľ' vie, rozpoznáva, a je si vedomá o veľa veciach, a má spôsobilosti, ktoré nezávisia od myšlienok, jazykového prejavu, či náhľadov. Rozpoznáva celky a kľúčové prvky a štruktúry. Ak myseľ prestane slovičkáriť a vytvárať sled myšlienok, stále je schopná rýchleho chápania na neslovnej úrovni. Dokonca aj pes vie alebo rozpozná toho skutočne veľa, pričom na to nepotrebuje jazyk{ové vyjadrovania}.

Táto 'uvedomujúca si myseľ' je vždy prítomná, ale je nepovšimnutá, ak je myseľ zaostrená na rozumnosť/ logiku/ myšlienku/ slová. Uvedomujúca si myseľ je obdobná {okrajovému,} periférnemu videniu v porovnaní so {zúženým, zaostreným, jednobodovým,} centrálnym videním {, zaostreným iba do centra diania}. Napríklad, hoci oči môžu byť zaostrené na konkrétny objekt, akým sú hodiny {na stene}, oči súčasne zachytávajú, evidujú, a rozpoznávajú celú miestnosť.

V duchovnej práci je potrebné stiahnuť pozornosť zo {zúženého, jednobodového} centrálného zaostrenia sa {na jednotlivé detailíky}, na rozptýlenejšie a všetkozahrňujúce {okrajové, periférne} hľadanie. Centrálnne {, [Jednobodové zaostrenie je vždy zaostrené na to, čo zaujíma ego](#). {Ego chce byť vždy niečím zamestnávané, zabávané, a pozorovať, skúmať, vyhodnocovať, prehodnocovať, pričom je jedno, či ego tento predmet svojho záujmu považuje za 'dobrý' alebo 'zlý'. Prvoradé je zadosťučinenie. Nuda je nepriateľom ega/všedného ja.} {Toto zúžené zameranie,} je ~~to~~ teda zamerané na {nejakú} túžbu {ega}, a {tým vnáša do situácie} obmedzenia {nevšímania si ostatných vecí}. Dalo by sa povedať, že {všedný} človek sa musí zaostrovať {na detaily každodenného života}, aby mohol fungovať. Zaostrovanie sa však dosahuje {na úkor a} vylúčením celku. [Periférny nezaostrený pohľad](#), podobne ako 'uvedomujúca si myseľ', [je skôr {okolie, rámeč} zahrňajúci](#), než {okolie, rámeč} vylučujúci. Zaoberá sa podstatou, a nie detailmi, a funguje bez námahy, za každých okolností; je vždy prítomný.

[Človek je zachovávaný pri živote prostredníctvom {periférnej} 'uvedomujúcej si mysle', a docieľuje prostredníctvom zaostrenej {jednobodovej} 'mysliacej mysle'.](#)

{Na lepšie zapamätanie si predošlej vety} mohli by sme použiť rýmovačku. {:} zaostrenosť je zamestnanosť, a periférnosť je pokojnosť. V osvietenom stave, energia neposednej 'zaostrene mysliacej' mysle je pohlcovaná späť do beznámahovej, nemysliacej 'uvedomujúcej si mysle', a keď je jej to umožnené, stáva sa samotným Uvedomením, ktoré leží za 'uvedomujúcou si myslou' a osvetľuje ju.

Podobne, {jednobodový} zámer vyúsťuje do telesného hľadania {, pohľadu,} zameraného na blízku stranu predmetu, zatiaľ čo láska vedie k rozšíreniu zreničiek, a oči sa zaostrujú na vzdialenejšiu stranu predmetu alebo osoby, aby boli {do 'pohľadu'} zahrnuté. Je kolujúcim vtipom, že väčšina mužov vám vôbec nedokáže rýchlo povedať, akú farbu majú oči ich manželky.

Zaostrená, lineárna, slovne {orientovaná} myseľ sa môže učiť 'o' Bohu, ale pretože Pravda je úplná a všezahrňujúca, nie je vybavená na to, aby vedela alebo bola schopná poznať Boha priamo či zo skúseností. Dalo by sa povedať, že {jednobodové, teda} centrálné videnie {, alebo použijúc odborný výraz}, makulárne videnie, je 'jang' v porovnaní s periférnym videním, ktoré je 'jin'. [Intelekt je jang {'hrnúť sa tvrdo do toho'}; {pričom} Ja-Bytie je porovnateľné skôr s jin {umožňovať}.](#) {Tým, že Ja-Bytie je všezahrňujúce, zahŕňa v sebe aj jang, a} (hoci zahŕňa jang, robí to spôsobom jin!)

Moment osvietenia či trknutia {tohto stavu} je ako veľmi vrcholný jin a jang 'zážitok'. Je to danosť, ktorá je obdržaná. Vrcholné vzdanie sa otvára dvere odhaleniu {podstaty Všetkého-Čo-Je}, ktoré predstupuje, aby bolo obdržané. To je vrcholná moc Jinu. Božia Prítomnosť predstupuje s takou obrovskou {intenzívnou} mocou, že sa javí ako vrcholová prítomnosť Jangu. Osvietenie je vyústením tohto spojenia; je teda absolútne završené a konečné. Tento výskyt {tejto udalosti osvietenia} je ako zrod novej {medziplanetárnej} hmloviny, zrod hviezdy. Môže to znieť zveličene, pokiaľ netrkne, že osvieteným sa nestáva miestne, obmedzené 'ty'. Naopak, Ja-Bytie je Všetko-Čo-Je celého vesmíru; preto druhí, ktorí dospeli do tohto stavu, ho popisovali ako 'kozmičné vedomie', vzhľadom na ohromnosť tejto 'udalosti'. Netreba zabudnúť, že tento výskyt má dopad na celé vedomie celého ľudstva, a to po mnoho tisíc rokov a ďalej do nekonečna.

Bez objavenia sa vedomia Avatára na tejto planéte, ľudstvo by samo seba zničilo už pred tisícročiami. Takže keď Budha vyzdvihuje cnosti a veľkoleposť svojho 'učenia', je iba jednoducho skromný a vecný. Nemá to nič spoločné so samochválou. Uvedomenie si toho, čo udržiava všetok život, je sotva malým objavom. Každý mudrc vie to isté, ale vyjadruje to inak alebo možno v iných jazykových štýloch.

End 1of3

.14.4. Otázka: Prečo je [intelekt {, čo sú 400-vky}](#), ktorý je taký užitočný pri riešení materiálnych problémov, [taký neužitočný a vlastne je prekážkou, keď ide o dosiahnutie osvietenia?](#)

Odpoveď: Ego/myseľ je obmedzená na, zdanlivosťou vnímania vytvorenú, lineárnu postupnú logiku {aj s jej následne za sebou idúcimi logickými odôvodňovaniami},

abstrakcie, a používanie slov, konceptov, a symbolov. Podložie chápania, poskytované myšlienkovým spracovávaním, je v skutočnosti epistemologickou pozíciou, ktorá sa opiera predovšetkým o definície. {Epistemológia, 'episteme' (znalosti) a 'loga' (štúdiá), je oblasť filozofie, ktorá sa zaoberá skúmaním základov, z ktorých vychádza tvorba vedomostí. V epistemológii sa kladú otázky ako: „Čo viete?“, a: „Ako to viete?“.} {Epistemologické pozície sa opierajú predovšetkým o definície.} Teda je to práve definícia samotná, ktorá je samotným jadrom zádrheľu. Definícia je výmyslom, dohodnutou symbolikou, zobrazenou ako slovná alebo zvuková syntax, aby mala komunikovateľný, špecifický, a ohraničený význam. Jazyk je {len} natoľko užitočný, nakoľko je presný. Ak chceme definovať {a vyrábať definície}, musíme sa zaoberať abstraktnými kategóriami myšlienok. Určujeme triedu, rod a druh. Teda pomenovávanie a jazykové vyjadrovania vedú k starostlivému, postupnému ohraničovaniu, od triedy, cez rod, cez druh, až po konkrétneho jedinca.

Dokonalosť takejto úrovne vedomia ciachuje v 400-vkách, pri ktorých {táto} 499 je úroveň intelektuálneho génia. Táto úroveň je veľmi mocná. {Jej energia je o 10 krát 10 krát 10... a to 499 krát, teda 10 na 499-tu, väčšia než je energia niekoho, kto ciachuje na 1.} {Táto úroveň} vytvára a udržiava celú modernú vedu, priemysel, a hospodárstvo, ako aj výskum vesmíru, a biologický výskum {, ktorý sa pravdaže dá zneužiť na dosiahnutie cieľov aj tých, ktorí sú pod úrovňou bezúhonnosti, 200}. 400-vky sú určite ďaleko, ďaleko za úrovňou mentality neandertálskeho človeka. Novodobá {moderná} spoločnosť žije v 400-vkách – {je to} vek univerzít, internetu, novín, a elektronickej komunikácie – ale {pozor, pre tých, ktorí dozreli k poznaniu, že snáď je aj niečo viac ako je pachtenie sa za svetskými vecami, pre tých je nevyhnutná postupné} trknutie {, realizácia, Ja-Bytia, čo je} je stav inej úrovne {, a to úrovne od 600 nahor}. Je neohraničený, presahuje formu, a zahŕňa všetko.

Jazyk {, teda slovné vyjadrovanie}, a koncepty {, teda mudrovanie ega}, sa skladajú z veľmi obmedzených, jasne rozlíšiteľných {vecí, objektov,} foriem. Hoci je táto všeobecnosť ľahko viditeľná, jej účinok je ďalekosiahlejší a jemnejší, než sa dá jednoducho opísať. V samotnom základe obmedzenosti myslenia/ mysle/ logiky je fakt, na ktorý poukázal {Alfréd} Korzypski, {tvorca všeobecnej sémantiky, a to} že symbol alebo slovo nie je to isté, čo označuje (napr. mapa nie je územie {ktoré predstavuje; ale ak je správna, tak má podobnú štruktúru ako územie; čo vysvetľuje jej užitočnosť}).

V Skutočnosti je všetko úplne a naprosto sebastotožňujúce sa, a samoexistujúce. Je to presne {tým, čím to je} a {je to} len to, čo to je, vo veľmi zásadnom sebastotožnení sa, ktoré vylučuje všetky prídavné mená, príslovky, slovesá, zámená, či vlastne dokonca aj podstatné mená. Z pohľadu zásadnej pravdy, dá sa povedať, že vec je len sama sebou. Celý jazyk{ový popis každodenných vecí okolo nás} je teda založený na percepčnej zaujatosti a obmedzenosti {, pochádzajúcich zo zdanlivosti vnímania}. Ak sa napríklad povie, že vonku je nádherný deň, zásadný fakt je celkom iný. Deň je, koniec koncov, určitý časový úsek. Nemôže mať {, v zásadnej Skutočnosti,} žiadne prifarbenia {z mudrovania} . Nieto vlastne niečo také ako 'nádherný deň'. Skúmaním sa zistí, že všetky definície a tvrdenia sú

nepravdivé, bez výnimky, a teda sú neúprosne a zásadne obmedzené len {pri použití} na sebastoženie.

Jednotlivec nie je trieda, alebo dokonca ani rod, alebo druh. Toto všetko sú kategórie myšlienok. V Skutočnosti, každá vec je dokonalá ako {samo}definícia a vyjadrenie seba samej, {a to svojou} 'právomocou' a sebažiarivosťou svojej vlastnej existencie. Všetky označenia sú preto chybné. Vec nie je slovo ani koncept. Na hlbokaj úrovni chápania sú všetky jazyk{ové pomenovania} a symboly chybné. [Napríklad, príčina zmrznutia ľudí na smrť](#) nie je v teplomere, ktorý ukazuje tridsať stupňov Celsia pod nulou. {Ľudia} zmrznú na smrť kvôli neprítomnosti tepla, ktoré my (chybne) nazývame 'chladom'. Dokonca, aj keď hovoríme, že niekto 'zmrzol na smrť', je to tiež chybné. Osoba vlastne zomrela, pretože jej prestalo biť srdce. Ani to však nie je pravda. Osoba zomrela, pretože ak prestalo biť srdce, mozgu chýbal kyslík a prestal dýchať. Aj to je chybné, pretože bez kyslíka sa zastavila výroba energie z chemických reakcií tela {, na ktorých sa podieľajú vnútrobunkové prenosy signálov a s nimi spojený} (cyklický amp {, cyklický adenosínmonofosfát, cAMP}, atď.). Dokonca aj to je chybné, pretože keď prestanú enzýmy pracovať, aj chemické procesy, ktoré katalyzujú, sa zastavia. Aj to je chybné, a tak ďalej. Napokon zistíme, že telo človeka zomrelo, pretože éterické/ životodarné/ energetické/ duchovné telo, ktoré telo obývalo, odišlo.

Žiadna vec alebo osoba nemôže byť prídavným menom. V skutočnosti nemôže byť ani podstatným menom. Pravdupovediac, nemôže ani nič robiť. Obmedzením zásadnej skutočnosti je, že môže len 'byť'. A nielen to, môže byť len výslovne presne tým, čím je, pričom sa na ňu vôbec nevzťahujú akékoľvek opisné pojmy.

Abstrakcie nemajú existenciu ani skutočnosť. Nemajú spôsobilosť 'byť'. Všetky pomenovania sú vnemovým výplodom, žiadne vlastne nejestvujú. [Skutočnosť sa stáva samopredkladajúcou sa, keď sa odstráni zavádzanie zdanlivosti vnímania a myšlienkových pochodov](#), vrátane všetkých systémov viery {, v to, v čo všedné ja/ego verí}. {Tým skončia všetky problémy, pretože ani nevyvstanú. Egá ľudí majú sklon vytvárať si problémy. Ako prehlásila postavička vo Waltera Kellyho kreslenom komixe: „Stretli sme nepriateľa, a sme ním my“.

.14.5. Otázka: [Je to, v čo veríme prekážkou?](#) Sú presvedčenia prekážkou?

Odpoveď: Áno aj nie. Viera {v niečo} je funkčnou náhradou za poznanie, ktoré možno získať len skúsenosťou. Napríklad cestovateľ verí, že krajina s názvom Čína existuje, na základe viery a informácií. Viera poskytuje dostatočný podklad pre konanie. Cestovateľ najprv počuje o Číne a potom si prečíta o nej informácie. V tomto bode už o Číne 'vie'. Keď cestovateľ skutočne pristane v Číne, žije tam a stretáva sa s ľuďmi, potom cestovateľ skutočne 'pozná' Čínu, namiesto toho, aby 'vedel o' Číne. Keď sa tak stane, cestovateľ už nepotrebuje žiadnu ďalšiu vieru alebo presvedčenie, že Čína skutočne existuje. Teda, [úspešné konanie {činov} začína hodnovernou vierou](#). Viera však nemôže nahradiť samotnú skúsenosť.

Väčšina ľudí má mnoho náboženských presvedčení, ktoré slúžia ako vodítka, a v ktoré veria. Ak však nie sú starostlivo očiachované, pokiaľ ide o ich ozajstnú

úroveň pravdivosti, môžu byť tieto presvedčenia skutočne chybné alebo polopravdivé. [Väčšina duchovných chýb obsahuje zrnko pravdy, ktorá sa potom stráca v nepochopení alebo zmanipulovanom skreslení.](#) „Zabi komouša pre Krista“ alebo „Zabi neveriaceho pre Alaha“ je veľmi ďaleko od duchovnej pravdy, ale vo všeobecnosti, tento typ výrokov je prijímaný, znova a znova, miliónmi ľudí v priebehu nekonečných generácií.

[Sentimentálnosť a emocionalita sú navrstvené na klamlivé presvedčenia, čo im dáva ešte väčšiu príťažlivosť a nadvládu v myslení ľudí.](#) Náboženské absurdity získavajú rozmach jednoducho preto, že sú {pomenované ako} ‘náboženské’. Ako príklad možno uviesť, že v roku 1212 mal istý európsky chlapec víziu, že je povoláný viesť detskú križiacku výpravu s cieľom oslobodiť Svätú zem od islamských neveriacich. (Prečo by sa Boh zaujímal o to, kto vládne akým nehnuteľnostiam na planéte, nebolo nikdy zodpovedané.) Populárna príťažlivosť prímеси ‘nevinného dieťaťa’ s ‘náboženskou víziou’ a hrdinstva ‘záchranu Svätej zeme’ viedla k vlne nadšenia. Detská krížová výprava bola príšerná. {Deti} zomierali po tisícoch na vystavenie {účinkom prírodných elementov}, vyčerpania, chorôb, podvýživy, a iných katastrof. Zo zopár tisícok, ktorí zostali, sa do Svätej zeme nedostal ani jeden, a všetci boli nakoniec zajatí a predaní do otroctva. Celá katastrofa bola založená na presvedčení, {slepej} viere, a náboženskosti. Ako katastrofa však bola nepatrná v dejinách ľudstva, v ktorých boli celé kontinenty, národy, civilizácie, a veľké časti ľudského života vyhladené falošným náboženským zápalom.

Takže, [viera a presvedčenie sú potrebné na začatie cesty, ale overiteľné poznanie je potrebné na jej dokončenie.](#) Bez kompasu alebo sextantu skončí priemerný námorník na mori na dne.

Ako povedal Budha: „Málo je tých, ktorí sa odhodlajú na cestu, a ešte menej a ešte zriedkavejšie je tých, ktorým sa to podarí.“ (To isté povedal Krišna v Bhagavad-Gíte.) Tu vyjadrená starosť sa týka úspechu a blaha celého ľudstva, ktorého dejiny boli ešte donedávna dosť tragické.

End 2of3

.14.6. Otázka: [Často hovoríte o ľudstve, akoby to bola vaša starosť, alebo akoby ste boli vlastne ním a} stotožňovali sa s ním.](#) Prečo je to tak?

Odpoveď: [Úplne vlastniť seba samého znamená vlastniť celé ľudstvo. Ja-Bytie je to isté Ja-Bytie vo všetkých,](#) a {pritom} spoločnosť predstavuje kolektívne ego. Ak sa pozrieme na celé ľudstvo v jeho celistvosti v priebehu dejín, tak nás to prevedie cez {celú} škálu Vedomia. Keď sa pozeráme na {všedného} človeka {, tak z jeho pohľadu tento pohľad}, vyvoláva ð smútok, sklúčenosť, beznádej, depresiu, vinu, výčitky svedomia, alebo ľútosť. Vidíme človeka ako úbohého, podlého, beznádejného, tragického, a hrozivého. Pociťujeme hnev nad tým, čo sa udialo v minulosti.

V úrovni {200, čo je} Odvaha, vidíme, že zmena k lepšiemu je uskutočniteľná. Prestávame obviňovať, nenávidieť, a strachovať sa, a pozdvihneme sa z obeť, slabosti, a apatie, a snažíme sa urobiť svet lepším. Vzdávame sa sebaobviňovania a

sebaľútosti, a utvrdzujeme sa v moci, ktorá je v nás. Aby sme dosiahli Pravdu, musíme prijať to, že ľudstvo zotrvalo a zotrva prevažne v chybách a že príčinou je a bola nevedomosť. Vďaka porozumeniu {, a trknutiam,} sa môžeme naučiť byť súcitnými, a hľadať pozmenenie uhla pohľadu nášho vzťahu k celku.

Keď sa pozrieme do minulosti, vidíme, že ľudstvo bolo zotročené a brutálne ničené nevedomosťou, ktorá prevládala na úrovni vedomia, ktorá ciachovala len na 190 po mnoho storočí. Avšak pri súčasnom stave 207 {v roku 2001}, budúcnosť ľudstva sľubuje, že bude veľmi odlišná od minulosti {, ak nepoklesne späť pod hranicu bezúhonnosti, pod 200}. Každý z nás môže pokročiť vo svojej vlastnej úrovni vedomia na takú, ktorá podporuje život a lásku {, ak je to priaznivé na prejavenie sa, na základe karmy a terajšej úrovne vedomia}. To je vlastne všetko, čo od nás žiadali všetci veľkí duchovní vodcovia a svätci minulosti. Dokonca aj Freud povedal, že osudom človeka je schopnosť pracovať a mať v láske. Carl Jung potom dodal: „a vlastniť {, priznať si,} duchovnú pravdu o svojej vlastnej skutočnosti“.

Kvôli obmedzenosti {samotného} vnímania ľudstvo nevidí, že {takzvaná} Doba Temna sa {vlastne} skončila až v roku 1986, kedy úroveň vedomia ľudstva po prvý raz v histórii prekročila, z negativity a ne-bezúhonnosti, cez kritickú úroveň označovanou ciachovacou úrovňou 200, do Bezúhonnosti, Čestnosti, a Pravdy.

.14.7. Otázka: Náboženstvo a duchovno teda nemali na spoločnosť zásadný vplyv?

Odpoveď: Problém človeka nie je v tom, že by nepočul o duchovnej pravde, ale v tom, že jej nerozumie {, že mu netráka}. To je cieľom objasňovania a vysvetľovania. Na vysvetlenie toho, čo je bezslovné, je potrebný celý súbor slov.

Cennosť {, prínos,} číselne {vyjadrenej} ciachovanej mapy vedomia so súvisiacimi opisnými pojmi spočíva v tom, že robí overiteľne konkrétnym to, čo by mohlo vyznievať ako filozofické alebo sociologické zovšeobecnenia. Hocikto dokáže pochopiť jednoduché čísla {na mape vedomia}, ale len málo ľudí, napriek predstieranej zbožnosti, chápe čo i len tie najjednoduchšie veci, ako je {napríklad} rozdiel medzi pozitívnym a negatívnym, 'správnym' a 'nesprávnym' alebo konštruktívnym a deštruktívnym.

Ne-bezúhonnosť je natoľko prepletená takmer všetkými javmi spoločnosti, že sa stala neviditeľnou {a nerozpozateľnou} pre priemerného človeka. Vlk je skrytý pod ovčím rúchom vlastenectva, mravopočestnosti, a presvedčení, {ako ukazujú všetky nasledujúce príklady:} „Je to len biznis“; {„Účel svätí prostriedky“ =} „Výsledok oprávňuje {použitie akýchkoľvek} prostriedkov“; „Spoločnosť si zasluhuje pomstu“; „Ľudia sa dajú najlepšie ovládať hrozbami a strachom“; „Vojna proti drogám“; „Chamtivosť pri podnikaní je v poriadku“; „Klamať je v poriadku zo strany vlády alebo podnikov“; „Pýcha je dobrá“; „Materializmus a zisk oprávňujú akékoľvek správanie“; „Je v poriadku prekrúcať alebo zatajovať pravdu, ak môžete dosiahnuť odsúdenie {obvineného}“; „Akýkoľvek podfuk je v poriadku, {len} aby ste boli {vo voľbách} zvolení“; „Je v poriadku vytlačiť čokoľvek, pokiaľ to predáva noviny“; „Mať pravdu je dôležitejšie ako byť pravdivým“; {a posledný príklad:} „Zisk oprávňuje akékoľvek ľudské správanie.“ Dokonca aj {samotný princíp a} duch zákona

je podkopávaný používaním {, do bodky,} litery zákona na jeho porážku.

.14.8. Otázka: [Prečo je všetka tá negativita taká všadeprítomná?](#)

Odpoveď: Účelom {predošlého početného} vymenovania bolo prekonať popieranie {, že negativita nie je až taká rozšírená}. V našej súčasnej spoločnosti [masmédiá](#), vrátane niektorých druhov obchodného predaja {a marketingu}, [majú sklon zvýrazňovať a podporovať negativitu](#), a zameriavajú sa predovšetkým na mladých ľudí, ktorí sú tak vedení k užívaniu drog, nezodpovednému a násilnému správaniu, samovraždám, pohrdaniu autoritami, hraniu sa na obeť, vrhaniu viny {na iných}, a osvojovaniu si morálnej skazenosti. Médiá sú nečestné v tom, že tvrdia, že nenesú zodpovednosť. Takisto odmietajú {, že majú} akýkoľvek negatívny vplyv. {Nuž,} ak by médiá nemali žiaden vplyv, prečo by potom inzerenti {reklám} ročne vynakladali miliardy dolárov na tvorenie programov pre médiá a vysielali ich obyvateľstvu? Rovnaké stavy vyplývajú z hrania bizarných vražedných videohier, ktoré strhávajú myseľ do hypnotického stavu, v ktorom je podvedome programovaná. To produkuje tínedžerských vraždiacich robotov, ktorí 'konajú bez vlastného úsudku'. V niektorých štátoch {, na juhu USA,} je vlastne špeciálne {dovolená tzv.} otvorená sezóna pre maloletých, aby poľovali s puškami a teleskopickými zameriavačmi a zabíjali líšky, holuby, alebo veveričky, 'pre zábavu'.

Je obtiažne, pre hocikoho, byť človekom, a väčšina je {, a prechádza životom,} s nasadenými klapkami na očiach, {len} aby sa vyhla konfrontácii so zrejmy {, ale egu nepríjemnými,} vecami. Znovuobnovenie bezúhonnosti je prvým krokom {, ktorý vedie} cez prah od Negativity k Pravde. [Na to, aby sme uspeli, je potrebné odstrániť ovčie rúcho z vlka](#), a ujasniť si, že nehovoríme {len} o 'športe', 'len o biznise' alebo o tom, že 'to ľudia chcú'. V tomto všetkom je spoločnosť páchatelom aj obeťou.

.14.9. Otázka: Týmto záležitostiam ste venovali veľkú pozornosť.

Odpoveď: Je to kvôli jednému dôležitému bodu, ktorý je popísaný v knihe 'Moc oproti Sile,' a nazýva sa 'rozbor kľúčových faktorov' {systému, ktorým môže byť napríklad vysávač alebo samotná spoločnosť}. [V systéme {hocijakej} značnej zložitosti sa nachádza veľmi konkrétny bod, do ktorého {zásah použitia dokonca aj} malého množstva energie prináša zásadnú zmenu.](#) Obrovský {pravidelný a presný, hocijako zložitý a spoľahlivý} mechanizmus, {napríklad hodiny na veži,} má zraniteľný bod, do ktorého aj nepatrný tlak {, pošťúranie,} zastaví celé zariadenie. Obrovskú lokomotívu možno zastaviť, ak presne viete, kam položiť prst. Veľká odvíjajúca sa mašineria hodinového stroja ľudskej spoločnosti má obdobne body, pri ktorých {nájdení a použití} môže dôjsť k zásadným zmenám v dôsledku nepatrného tlaku.

[Uvedomujete si vplyv tlače?](#) Predstavte si, čo by sa stalo, keby sa bola {tlač} zamerala na chromé nohy Franklina Delano Roosevelta alebo na neduhy Harryho Trumana či Winstona Churchilla na vrchole druhej svetovej vojny? Vtedy bolo

{štátnicko-vyzerajúce} postavenie týchto svetových vodcov kľúčovým mobilizujúcim bodom, ktorý zachránil slobodný svet. V niekoľkých prípadoch bol Hitler len niekoľko mesiacov od víťazstva vo vojne.

.14.10. Otázka: [Prečo {máte} také zameranie na spoločenskú problematiku?](#)

Odpoveď: [V bezúhonnosti je moc. Aby bola negativita odmietnutá, musí byť najprv odhalená.](#) Ak tlač, napríklad, bola kedysi bezúhonná, môže urobiť otočku a znovu ju {, túto bezúhonnosť,} získať. Súčasný pápež (Ján Pavol II.) bol ohromujúcim príkladom a inšpiráciou pre svet {tým, že ukázal}, že človek opätovne nastolí duchovnú bezúhonnosť tým, že si prisvojí chybu a prenesie ju do inšpirácie na dosiahnutie vyšších duchovných úrovní, a znovuzískanie opravdivej moci. Takto pápež nielen symbolicky, ale doslova, odzrkadlil pravdu späť ľudstvu, že Doba Temna sa nadobro skončila.

.14.11. Otázka: [Prečo ľudia považujú za také ťažké sa zmeniť?](#)

Odpoveď: [{Pretože sa} stotožňujú so svojou osobnosťou {, so svojim imidžom, so súhrnom svojich črt, vlastností, a správania, a za akých sú považovaní vo svojom okolí},](#) čo môže byť {považované} ako návyková závislosť. {Rozličné, čo i nebezúhonné} štýly {a spôsoby správania sa vo svete} sú trendové, spopularizované a spôvabňované. Každý {svojský} štýl {správania sa} má svoje výhody, ako zapôsobiť na druhých, alebo ako ich ovládať. Je tu {pritom všedných ja} tajné zadostučinenie a ukojenie z toho, že sú {napríklad} obeťami, {alebo} mučeníkmi, alebo smoliarmi. Každá osoba {, je hercom, persónou, a svojim divadlom} manipuluje konkrétnu spoločenskú odozvu. Spoločenský imidž je spôsob, ako ovplyvňovať mienku {o sebe}, a {pritom teda} odráža stanoviská {danej} osoby. Tieto sebadefinície o sebe samom majú aj výraznú karmickú súčasť, ktorá {nielenže} obsadzuje {všedné ja do hlavnej role jeho divadelného predstavenia} ale zároveň {vyrába aj jej} dramaturgiu.

Tieto osobnostné štýly {správania sa} sú ovplyvňované médiami, a každý z nich má svoje zisky, ako aj {nesie zaň} daň. Sú to {spoločnosťou} pestované stereotypy, ktoré sú zabudované do danej kultúry. Tieto {osobnostné} štýly sa časom menia. Tvrdák, sofistikovaný, šarmantný, so zdravým sedliackym rozumom, sú spoločnosťou vrhané stereotypy. {Ako sú aj} dobre mieniaci ale úplne nekompetentný ~~Dudley Do-Right~~, vzbúrenec, vyvrheľ, mafián atď. {, ktoré} tiež odrážajú skupinové stotožňovania. Ľudia sa stanú {bezpodmienečne} závislými na {svojom} štýle {správania sa}, a to {aj napriek tomu, že ich práve toto správanie môže priviesť} až k smrti.

{Napríklad} na nebezpečenstvo orientovaný 'chlapácky' imidž často vyústi do násilného zakončenia. Fanatik extrémnych športov šliape stále čoraz vyššie a čoraz rýchlejšie, až kým {, obrazne povedané,} nenarazí na stenu. Vrodenou súčasťou týchto imidžov je túžba byť hrdinom. Ľudia si starostlivo pestujú svoj imidž {ako sa chcú javiť iným}, a {postupne sa} stratia v stotožňovaní sa s ním. {Je to náročné a vyžaduje to sústavný prílev energie.} Tieto vplyvy sú podvedomé, a často

nepružné, sebadefinície, ktoré odolávajú zmene.

KONIEC B2K14 {, } ‘ ’ ô ä „“